

BUDOUCNOST CÍRKVE

Střípky z doprovázení mladých –
P. Kamil Strak

**Sekce pro mládež – požehnaný
nástroj spolupráce –**
P. Jan Balík

Sekretariát Sekce pro mládež

**Prázdniny na centrech
pro mládež
v době koronavirové**

**Jak dnes žijí děti
a dospívající a s jakými
obtížemi se potýkají –**
Mgr. Hana Imlaufová

EDITORIAL

Vážení čtenáři časopisu *Budoucnost církve*,

v letošním roce si Sekce pro mládež České biskupské konference připomíná 30 let od založení. Společně vám nabídneme pohled P. Jana Balíka, jak se Sekce od počátku a v době jeho působení vyvíjela a jak vidí její směřování dnes.

Ředitel Sekce pro mládež P. Kamil Strak se zamýšlí nad směry doprovázení mládeže inspirovanými myšlenkami z exhortace *Christus vivit* od papeže Františka.

Na konci června jsme se rozloučili s dvěma pracovníky Sekretariátu Sekce pro mládež, kteří se s námi podělí o to, co v nich práce na Sekretariátu Sekce zanechala a kam je posunula v životě dál.

Během prázdnin proběhla na centrech mládeže a centrech života mládeže i přes řadu omezení spousta akcí. Zeptali jsme se pracovníků jednotlivých center, jak hodnotí tyto prázdninové akce a jak vidí pastorační činnost ve svých diecézích.

Postřehy ze své poradenské praxe nám přiblíží Mgr. Hana Imlaufová, jak dnes děti a dospívající žijí a s jakými obtížemi se potýkají.

V případě, že máte jakékoli připomínky či postřehy k časopisu, pište na mail: mladez@cirkev.cz. Budeme vděčni za vaši zpětnou vazbu.

Těším se na setkání s vámi u dalšího čísla.

Kristýna Garguláková

BUDOUCNOST CÍRKVE, časopis pro podporu pastorace mládeže. Ročník XXVIII., číslo 3.

Vychází 3x ročně.

Vydává: Asociace křesťanských spolků mládeže, z.s. a Sekce pro mládež České biskupské konference, Thákurova 3, 160 00 Praha 6.

Redakční rada: SCS. Lic. Kateřina Regendová, P. ThDr. Jan Balík, PhD., P. Mgr. Roman Kubín.

Šéfredaktor: P. Mgr. Kamil Strak

Redakce: Kristýna Garguláková, P. Mgr. Kamil Strak

Adresa: Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 739, mladez@cirkev.cz.

Grafika: Martin Vocet

Grafika obsahu a sazba: František Ettler

Tisk: Tiskárna Kleinwächter, Frýdek-Místek

Registrace MK ČR E 18746. ISSN 1803-8131.

Objednávky přijímá redakce časopisu. Rozšiřuje se bezplatně.

OBSAH

Editorial.....	2
Úvodník	3
Střípky z doprovázení mladých	5
Sekce pro mládež – požehnaný nástroj spolupráce	6
Sekretariát Sekce pro mládež	8
Prázdniny na centrech pro mládež v době koronavirové	9
Jak dnes žijí děti a dospívající a s jakými obtížemi se potýkají	16
Nakladatelství Paulínky.....	19

ÚVODNÍK

„Vychovatelé, ať milují, co se líbí mladým, a mladí budou mít rádi to, co se líbí vychovatelům“
(svatý Jan Bosco).

Radosti a úskalí doprovázení mladých lidí v koronavirovu.

Papež František inspiruje celou církev, aby byla církví otevřených dveří, církví vycházející. *„Vycházet ven k druhým a vydávat se na periferie lidstva neznamená bezhlavě a beze smyslu běžet do světa. Častokrát je lepší zpomalit krok, odložit neklid, pohlédnout druhým do očí a naslouchat jim, anebo odložit naléhavé povinnosti a doprovodit toho, kdo zůstal na kraji cesty. Někdy je jako otec*

marnotratného syna, který nechává otevřené dveře, aby syn mohl bez obtíží vstoupit, až se vrátí.“ Evangelii gaudium 46

Na jaře jsme zažili zcela zvláštní období, které nikdo z nás předtím nezažil. Můžeme tak v ohlédnutí vidět věci, které nás posunuly. Zažili jsme čas „nečekaně darovaného ticha“, kde jsme měli pocit, že něco musíme udělat, zorganizovat. Až po čase jsme pochopili, že kromě různých způsobů pomoci je to darovaný čas k hlubší modlitbě, četbě Písma svatého. Pro některé to byl čas veliké rodinné soudržnosti, sdílení, jak ho nikdy v rodinách nezažili.

Také jsme si mohli uvědomit, jak jsme pořád jenom slabí a zranitelní tvorové. Nyní si více uvědomujeme, že zdaleka ne vše si zařídíme jenom výrobou nebo nastavením sociálních či zdravotních služeb, ale že je tady pořád něco – někdo, kdo nás přesahuje. Mohlo by nás to vést k větší pokoře, že nejsme vládci vesmíru.

Nastává čas promeditovat i hlubší souvislosti tohoto otřesu jistot našeho světa.

Mohou to být věci, které si dále ponese-
me do života. Věci, které jsme se naučili,
nám mohou pomoci. Mohou nám pomoci
i ty situace, které jsme nezvládli, když se
poučíme ze svých chyb. Jaká bude situace
v budoucnosti, se můžeme jen domnívat.
Asi nás čekají vážnější a dlouhodobější
změny v různých rovinách.

Věřím, že se necháme vést Duchem Sva-
tým, abychom dokázali správně odpovídat

na otázky, které nám život přinese. Mladý
člověk hledá cesty, které se nám starším
mohou zdát nereálné. Právě v setkávání
a vzájemném naslouchání se může rodit
něco nového. Nedávno jsem četl citát od
blahoslaveného mučedníka Jerzyho Po-
pieluszka (známý polský kněz spojený se
Solidaritou a umučený příslušníky komu-
nistické tajné policie):

*„Bez Boha, bez modlitby a bez ideálů se
bude těžce pracující člověk vláčet po zemi
jako pták s jedním křídlem. Nedokáže vyletět
do výše a spatřit všechny možnosti, větší smysl
pozemské existence.“*

Setkal jsem se s několika lidmi, kteří
díky prožitému času začali daleko intenziv-
něji hledat ideály ve svém životě. Tak je ra-
dostí vidět, jak se Pán dotýká našich srdcí.

P. Roman Kubín, ředitel DCM Brno

STŘÍPKY Z DOPROVÁZENÍ MLADÝCH

P. Kamil Strak

Existuje mnoho cest, míst, kde jsou mladí konfrontováni s názory na život, víru, společnost apod. Zamýšlel jsem se, zda existuje spojovací prvek napříč ČR. Už samotná historie dané oblasti, kořeny víry či žité tradice jsou v jednotlivých diecézích rozdílné.

Papež v exhortaci *Christus vivit* nabízí dva směry činnosti v doprovázení mládeže: první – **vyhledávání** a druhý – **růst**. (CHV 209-211)

1) **Vyhledávání** – důvěřuji ve schopnosti samotných mladých lidí. Oni vědí, jak nalézat přitažlivé cesty, jak zvát druhé. Najít odvalu, aby mladý člověk rozšířil kerygma do srdce druhého mladého člověka.

2) **Růst** – po silné zkušenosti s Bohem je třeba růst, formovat se a vzdělávat se: o zlu v dnešním světě, sociální nauce, svátostech, Božím slovu, čistotě, o manželství, porodnosti apod.

Doprovázení mladých vyžaduje zdravou lidskost, upřímnost, být mezi nimi. Synodální postoj vyjadřuje kráčet vedle nich. Neurčovat, co a jak mají dělat, ale žít a prožívat s nimi jejich sny a touhy. Lidově řečeno: „*Nebát se ztráct čas, být po boku mladého člověka.*“

Porozumění není v určování, ale v nasměrování, vysvětlování a nabídnutí cesty, po které se mladý člověk může vydat. Synodální postoj vede ke společnému putování.

Veškerá křesťanská formace je především prohlubováním *kerygmatu* (tzn. *zvěstování pravd evangelia*), které se stále více a lépe vtěluje do křesťanského života.

*P. Kamil Strak
ředitel Sekce pro mládež*

SEKCE PRO MLÁDEŽ – POŽEHNANÝ NÁSTROJ SPOLUPRÁCE

Zeptali jsme se bývalého ředitele Sekce pro mládež P. Jendy Balíka, jaký je jeho pohled na Sekci pro mládež v průběhu její existence, v době jeho působení a jak vidí její směřování dnes.

Sekce pro mládež ČBK byla a je velikým Božím darem naší místní církvi a plodným nástrojem biskupů v jejich odpovědnosti za předávání víry novým generacím. Nadšení lidé pro práci s mládeží se zde spojují v dynamické spolupráci a v hledání, jak nejlépe hlásat evangelium mladým, a to s aktivní účastí jich samotných.

Tím, že členy Sekce pro mládež nejsou jen kněží, ale také mladí lidé, chlapani a děvčata, dochází ke spolupráci, jaká by měla být v církvi samozřejmostí; přináší totiž mnoho plodů, je zdrojem inspirací a umožňuje, že s málo silami se dokáže mnoho.

90. léta minulého století byla dobou zakládání. Vycházelo se ze zkušenosti posledních desetiletí komunismu, kdy spontánně vznikala řada malých skupin věřící mládeže a kdy se rozvinuly požehnané iniciativy, neplánované, ale vzniklé ze života inspirovaného evangeliem (salesiánské chaloupky, tábor Radost, fara Příchovice). Po roce 1991, tedy po světovém setkání mládeže v Čenstochové, došlo k objevení linie práce s mládeží sv. Jana Pavla II. a pak k plodným setkáním s Papežskou radou pro laiky, především s Mons. Renatem Boccardem. Těmi, které si papež zvolil, aby nesli v církvi odpovědnost za mládež, jsme byli

podporováni a povzbuzováni, abychom se nebáli jít svou cestou a abychom rozvíjeli centra života mládeže.

Kritika, se kterou se na konci tisíciletí práce Sekce pro mládež setkávala, byla přetavena v nový rozvoj Božího díla, v odborné ukotvení činnosti a v systematizaci práce. Začala se tak propojovat žitá zkušenost s teologickou, sociologickou, psychologickou a manažerskou reflexí. A jaký konkrétní výsledek se dostavil? Nový rozkvět, vznik Studijně-formačního kurzu Sekce pro mládež ČBK, který formuje kněze a laiky pro práci s mládeží, příprava materiálů pro společenství mládeže, rozvoj kurzů pro animátory a vznik dvou médií: webu signal.cz a dívčího časopisu IN!

Jsem vděčný Bohu, že jsem mohl být v tomto procesu aktivním členem, mnohému se naučit a leccos posunout dopředu. Dvě období, ve kterých jsem dostal důvěru biskupů a byl ředitelem Sekce pro mládež, byla naplněna dynamickou prací, mnoha velkými setkáními mládeže a řadou fór mládeže – diskusních setkání mezi mládeží a biskupy. Oceňuji schopnosti a výdrž svých spolupracovníků a jsem vděčný za aktivní zapojení tolika mladých lidí.

A jak vnímám budoucnost? Skutečný rozvoj vychází vždy z věrnosti prvotním inspiracím. Mladé lidi nezachrání projekty, dotace a přizpůsobení se módním trendům, ale živé oázy víry (např. malá společenství, centra života mládeže). Živé křesťanské společenství mládeže bude mít stále – a zdá se, že dokonce vzrůstající – významnou roli v životě nových generací. Proto je třeba i nadále věřit v sílu života ve společenství s Kristem uprostřed, i když je jeho budování náročné. Další výzvy, které mohu jmenovat, jsou: spolupracovat, zapojovat mladé lidi, vycházet ze spirituality církve pro mladé lidi, tj. naslouchat slově papežů vůči mládeži a o mládeži. Existují i nešvary, jako je neochota žít v komunitě spolu s mladými lidmi, kan-

celářská mentalita pracovníků s mládeží, podřízenost grantové politice a ekonomistickému myšlení v církvi, přejímání spiritualit hnutí či řeholí diecézním centrem mládeže, úbytek nadšení a ochoty pro mladé lidi se obětovat.

Do dalších let přeji kněžím a mladým laikům, kteří budou pokračovat dějinami v pozeňnané cestě Sekce pro mládež ČBK, odvalu k radikálnímu žití evangelia, víru v sílu živého společenství a jistotu, že to, co přes všechny obtíže konají, je jedna z nejdůležitějších činností církve. Neexistuje nic vznešenějšího než podněcovat v mladých lidech lásku ke Kristu.

P. Jan Balík

SEKRETARIÁT SEKCE PRO MLÁDEŽ

Na konci června 2020 jsme se rozloučili s dvěma kolegy ze Sekretariátu Sekce pro mládež – Veronikou Lehrlovou a Vojtěchem Orlíkem. Oslovili jsme je, aby se krátce ohlédli za svou prací.

1. **Co ve mně služba na sekci pro mládež zanechala.**
2. **Kam mě posunula v mém životě.**
3. **Co si s sebou odnáším, jaké zkušenosti do další služby.**

Veronika Lehrlová

1. Služba na Sekci pro mládež ČBK ve mně zanechala pocit vděčnosti: vděčnosti za veškerá lidská setkání, za spolupráci s mnoha mladými lidmi, kteří mě ohromovali svými schopnostmi a svým odhodláním a touhou předávat dál dobro, a tím svědčit o Bohu.
2. V mém životě mě služba posunula k tomu, nemít strach z výzev, které přicházejí, přistupovat ke všemu zpříma a s odhodláním. Ukázala mi, že na nic člověk nemusí být sám, jen je třeba vzájemné komunikace s lidmi, se kterými zrovna spolupracuje. Naučila mě dokázat přiznat svoji chybu a i přesto, že chybujeme, si uvědomovat svoji hodnotu a své místo ve společenství církve.
3. Do mé nové profese učitelky v mateřské škole si odnáším zkušenost, že základním stavebním kamenem všeho je navázání vztahu – v jakékoli věkové kategorii. Zkušenost, jak důležité je věnovat druhým lidem čas a naslouchat jim. A vědomí, že zázraky se dějí.

Vojtěch Orlík

1. Služba na Sekci ve mně zanechala nejen mnoho vzpomínek a nových známých, ale i proniknutí do rozdílnosti partikulární církve u nás. Brzy po mém příchodu na ČBK začala v Římě Synoda o mládeži, kdy jsem tyto aktivity analyzoval a mediálně propojoval. Rád vzpomínám na uvědomění si mladých při Pre-Synodě, že Církev nejsou tamti (kněží, biskupové, papež), ale jsem to i já.
2. Od útlého dětství jsem sloužil nejen v rodné šenovské farnosti, ale všude, kde bylo potřeba. Díky Sekci jsem se posunul za horizont toho našeho „českého rybníčku“, ale i Evropy. Silnou vzpomínku mám na modlitbu, kdy vytipování zástupci kontinentů (Ukrajina, Sýrie, ...) poslali videa se silnými úmysly k modlitbě.
3. Jednou ze zkušeností bylo přečíst exhortaci Christus Vivit. Dokumenty tohoto typu jsem přehlížel, protože jsem si myslel, že budou pro normálního člověka nesrozumitelné. Aktuálně se v ostravsko-opavské diecézi věnuji pastorační rodin, tak jsem začal číst Amoris laetitia. A musím říct, že i tato publikace je čtivá.

PRÁZDNINY NA CENTRECH PRO MLÁDEŽ V DOBĚ KORONAVIROVÉ

Prázdniny skončily a na Diecézních centrech mládeže a Diecézních centrech života mládeže probíhaly i přes řad omezení letní akce pro mladé. Obrátili jsme se na pracovníky jednotlivých center, aby zhodnotili, jak se akce vydařily a jak vidí pastorační mládeže ve svých diecézích.

1. **Jaké akce ve vaší diecézi proběhly, jaký byl jejich dopad?**
2. **Jak vidíš vaši pastorační mládež v diecézi – klady, záporny, tvá pastorační zkušenost**

Marek Poštulka, vedoucí ADCM Olomouc

1. Letošní prázdniny se z počátku nesly v hávu jakési nejistoty, jak vše bude, co bude dovoleno a co zakázáno. Budeme muset mít roušky? Bude se moci u nás uskutečnit ta daná akce? Naštěstí všechna nejistota zmizela a my se mohli plně věnovat pastorační, formaci a životnímu společenství s mladými.

V Arcidiecézi olomoucké proběhlo nemálo táborových setkání pod spolkem SARKANDER, z.s. Také na našich střediscích – T.S. Archa a ADCŽM Přístav Rajnochovice – se vystřídalo několik set mladých lidí a dětí. Ať už to byly např. letní tábory a Animátorská setkání nebo tzv. RAFT či další akce, tak mladí sem vždy přijeli s radostí, že mohou strávit čas se svými kamarády a navázat nové vztahy. Zajaté společenství s ostatními a s Bohem je pro mladé lidi posilou vždy a zvláště tento rok

v době, kdy jsme před několika málo týdny čelili samotě a uzavřenosti v podobě karantény.

Na akce byli pozváni také hosté, kteří svými přednáškami opět mohli posunout naše kroky k Bohu a formovat a vzdělávat nás všechny bez rozdílu, zda byl člověk organizátor, nebo účastník. Zažili jsme chvíle skutečného žitého společenství ve znamení přátelství, různorodých aktivit a modlitby.

2. Pastorační mládeže bude v letošním roce velice intenzivní. Krom každoročního Animátorského kurzu, setkání zástupců a asistentů děkanátů, setkání kaplanů pro mládež či formace táborových vedoucích a duchovních obnov aj. nás čeká i Arcidiecézní fórum mládeže v Kroměříži a před Velikonocemi i Arcidiecézní setkání mládeže, které se uskuteční v Olomouci. Obě tyto akce budou jakými si „předskokany“ pro celostátní fórum a setkání mládeže.

Prosíme všechny o modlitbu, aby se veškerá setkání podařila a my mohli doprovodit mladé opět blíže k Bohu.

Karolína Chovancová, DCM Ostrava

1. S prázdninovým režimem se nám na Středisku ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, ale i v celé diecézi rozproudil táborový režim. Měli jsme možnost prožít s dětmi i mladými delší táborové pobyty, navázat nová přátelství a prožít společně čas při hrách nebo i v duchovní rovině se vzájemně obohacovat.

Speciální akcí v naší diecézi byla v tomto roce jistě akce Possible, která byla náhradou za letní diecézní setkání, které se mělo konat v Krnově, ale muselo být kvůli probíhající pandemii zrušeno. Tato akce se stala tedy alternativní nabídkou ke společnému setkání. Kapacita byla značně omezená, proto jsme také akci rozdělili na dva turnusy pro středoškoláky a pro vysokoškoláky. Jsem přesvědčená o tom, že tyto akce se dotýkaly srdcí účastníků. Měli jsme možnost v užším společenství prožít intenzivně a smysluplně čas a myslím si, že tyto chvíle byly pro mnohé jak duchovním obohacením, tak také vytvořením nových společenství, které se i nadále začala po akci scházet.

2. Otázka pastorace mládeže je často velmi diskutovaným tématem. Určitě existuje mnoho rad a tipů, které se osvědčily. Ovšem podle mého názoru je nejdůležitější utvářet a budovat především vnitřní život nás samotných, kteří chceme evangelizovat. Abychom se nestali farizeji, kteří pouze poučují druhé, ale zároveň vlastně nenaslouchají a nebudují s Bohem osobní vztah. Vnímám, že základem je, abychom začali sloužit nadpřirozenou službou, ne pouze dobrou službou. Můžeme pro

druhé vykonat mnoho dobrých a krásných věcí, ale až ve chvílích, kdy se naučíme rozeznávat a ptát se Boha, na jakém místě nás chce, můžeme právě do těchto míst přinášet nadpřirozenou Boží službu, která se bude intenzivně dotýkat lidských srdcí. Nejde tedy o to, abychom dělali velké věci, ale abychom přinášeli do tohoto světa Boží věci! Pokud ovšem chceme jít za Kristem, naslouchat mu, vést s ním dialog, musíme jej nejprve poznávat prostřednictvím Písma svatého a také s ním intenzivně trávit svůj čas. Nechat se proměňovat Jeho přítomností. Věřím, že poté následně Bůh může prostřednictvím nás mocně konat.

Bůh si touží používat každého z nás! Vnímám celou populaci lidí jako jedno velké puzzle. Po složení všech kousků by mohl vzniknout krásný obraz dokonalé Lásky, kterou je sám Bůh. Každý z nás je stvořený Bohem, každý je potřebný, vzácný, originální článek a v každém z nás je otisknutý kousek ze samotného Boha. A pokud bychom se všichni dokázali sjednotit a najít své místo ve světě, věřím, že by to bylo velkým požehnáním pro nás samotné, a myslím si, že by to mělo být také naším cílem.

Základem pastorace mládeže je tedy pro mě hledání a objevování potenciálu mladých lidí. Je potřeba, aby mladí lidé hledali a nacházeli svoji identitu, opravdovou identitu v Bohu. A my je můžeme vlastním životem a vlastním příkladem obohacovat, ukazovat na Krista, vytvářet živá společenství, společně se modlit, inspirovat a povzbuzovat na jejich originální cestě životem.

Martina Dvořáková – DCM Brno

1. Letošní prázdniny proběhly v trochu jiném duchu, než jsme byli zvyklí. Z důvodu koronavirové krize a dalších z toho vyplývajících opatření jsme museli zrušit červnový hudební festival Kefasfest, který probíhal vždy na konci školního roku.

V prázdninových měsících byla situace příznivější, a proto mohla proběhnout naše nová akce s názvem Chill out pod Petrovem. Jednalo se o čtyři večery (vždy jednou za dva týdny) na různá témata – music, on the road, folklor a movie night. Akce probíhaly na nově otevřených zahradách pod Petrovem. Dorazila nejen mládež naší diecéze, ale přidali se i kolemjdoucí a lidé, kteří si přišli odpočinout a užít akci v centru Brna. Podařilo se nám realizovat jeden z “víkendů” animátorského kurzu. Díky lektorům z Prázdninové školy Lipnice měli animátoři možnost zažít několik nových her, aktivit a zároveň získat nové zkušenosti z hlediska přípravy, realizace i reflexe her tak, aby toto vše mohli využívat i při práci s dětmi ve své farnosti. Několik z nich si také vyzkoušelo přípravu a vedení modlitby pro své spolu-animátory, což je povinnou součástí druhého ročníku animátorského kurzu. Bylo to příjemné setkání, nabitě spoustou podnětů pro práci s dětmi, rad, inspirací, ale i přátelské atmosféry a společenství.

2. Pastorce mládeže v naší diecézi probíhá formou několika akcí, kurzů nebo společných setkávání. Myslím, že na všem je neustále potřeba pracovat a posouvat to dál s ohledem na měnící se podmínky i potřeby mládeže.

Miroslava Dyntarová – DCM Hradec Králové

1. Na centru života mládeže Vesmír proběhlo několik týdenních akcí, které byly vždy zaměřeny na nějakou činnost, takže proběhl například hudební, taneční či offline týden. Velmi očekávanou akcí byl Týden identity, který se pod vedením týmu mladých studentek psychologie zabýval otázkou: „*A jak mě, Bože, vidíš ty?*“ Mimo centrum Vesmír proběhl již 4. ročník akce s názvem „Výlet 22+“, který je určen starší mládeži, která už odrostla základěškolským i středoškolským létům. Jsou to lidé, kteří řeší odlišné životní otázky, jako jsou: vztahy, budoucnost, volba povolání apod. Akce je vždy víkendová a probíhá pokaždé na jiném místě naší diecéze. Naší snahou je představit účastníkům dané město, zajistit jim zázemí i možnost duchovních aktivit a hlavně dát jim prostor pro vzájemnou komunikaci. Kladně hodnotíme možnost poznat se s vrstevníky napříč diecézí, inspirovat a podpořit se navzájem, poznat různé kouty naší diecéze i seznámit se s kněžími daného místa. Účastníci si akci pochvalovali a někteří z nich byli na této akci už poněkolkáté, což dokazuje jejich spokojenost. Věříme, že každý, kdo v létě toužil zažít nějaké duchovní povzbuzení skrze DCM a DCŽM, si v letošní nabídce vybral. Podněty, které jsme nasbírali z reakcí od mladých, se pokusíme zpracovat do akcí příštího roku.

P. Jiří Smolek – DCŽM Přířchovice

1. V litoměřické diecézi proběhlo v srpnu v IDCŽM Křížovatka Přířchovice letní diecézní setkání mládeže. Setkání se uskutečnilo již podruhé. Pořádání několikadenního letního diecézního setkání se nám osvědčilo jako příležitost, díky které spolu mladí lidé z diecéze mohou strávit více času než na DSM před květnou nedělí, a tak se také více poznat. To letošní letní DSM se neslo v duchu přednášek, rozhovorů, modliteb i her na téma Vztahy v rodině. To se ukázalo jako nesmírně aktuální snad pro každého z účastníků. Poslední týden prázdnin jsme vykonali pětidenní Diecézní pěší pouť mládeže za nová duchovní povolání a dobré rodiny. Letos jsme takto putovali již po dvacáté. Tentokrát trasa vedla z mladé Boleslavi do Hejnic, kde byla zakončena mší svatou s otcem biskupem. Během putování jsme se zabývali tématem vztahu mezi mladými lidmi a církví. Základem každodenních zamyšlení byl text exhortace papeže Františka *Christus vivit*, č. 34 – 48. Během navazujících rozhovorů zaznělo mnoho inspirativních podnětů. Dopad akcí, které s mladými a pro mladé pořádáme, se dá těžko postihnout. Ukáže se v průběhu jejich života. Krátkodobě došlo minimálně k tomu, že vznikla nová přátelství, u mnohých se obnovila chuť k rozvíjení vztahu s Bohem. Po letní DSM někteří zmínili, že jim došlo, jak důležitá je pro ně rodina a jak je třeba na vztazích v ní pracovat. Na konci diecézní pěší pouti při závěrečné mši sv. v Hejnicích otec biskup zmínil, že během dní, kdy jsme putovali za nová duchovní povola-

lání a dobré rodiny, se mu ohlásili dva mladí muži s rozhodnutím vydat se na cestu kněžství. Že by zde byla nějaká souvislost?:)

2. Kladem pastorační mládeže v litoměřické diecézi je jisté to, že se zde najdou nesmírně ochotní a obětaví pomocníci, kteří nezištně s mnohým pomáhají. Zároveň cítím velkou podporu ze strany otce biskupa Jana Baxanta, který při nejrůznějších příležitostech přijíždí na setkání, která s mladými pořádáme. Zároveň je, opomineme-li osobní nedostatky nás samotných, něco, co by se snad dalo nazvat personální krizí. Z pochopitelných důvodů se redukuje počet pracovníků biskupství. Bohužel se to dotýká také pastorační, kde se návratnost investic nikdy nedá spočítat. Propuštění pracovníka může být leckdy oprávněné. Avšak ti, kteří zůstávají, se ocitají v nelehké situaci. To pší se vši úctou k práci těch, kteří nesou odpovědnost za ekonomický chod diecéze, a s vědomím, že mají nesmírně těžký úkol, který se snaží jistě co nejlépe řešit.

V pastorační mládeže se v litoměřické diecézi událo v posledním roce několik závažných změn. Tři pracovníci DCM odešli a zůstal jeden. Pomáhají mi tři týmaci DCŽM v Přířchovicích, bez nichž by centrum života mládeže vůbec nemohlo fungovat, kteří se zde většinou střídají ve službě po roce. A jsem vděčný biskupství, že je platí. Ale dlouhodobější pracovník DCM, který by se mohl v prvním roce zaučit a další roky pracovat samostatněji, chybí. Máme mnoho mladých lidí, kteří jsou ochotni nezištně pomáhat a dovedou udělat kus práce, ale bez dlouhodobější kůže-

nosti mohou jako dočasní dobrovolníci jen těžko činnost DCM více rozvíjet. Chybí kontinuita a tedy i nějaký větší pokrok odpovídající novým požadavkům. Bylo by třeba promýšlet a realizovat misijní či evangelizační činnost, např. nabízet vstupy do škol, ale na to jsou potřeba lidé, kteří se tomu budou moci věnovat naplno. Mnoho lidí, kterým záleží na pastoraci, touží po nějaké pastorační vizi, společné koncepci, která by např. určovala, do čeho se budou investovat síly a peníze a do čeho ne. Zdálo by se mi užitečné, kdyby existovala pastorační rada diecéze, složená z lidí z terénu, nejen ze zkušených starších, ale i z mladých lidí. Tato rada by pod vedením diecézního biskupa takovou vizi postupně utvářela a promýšlela kroky k její realizaci. Ideální by bylo, kdyby se alespoň jednou ročně organizovalo společné setkání pastorační a ekonomické rady diecéze, kde by se mohl hledat a připravit společný koncept na určité období (co dělat, jak to dělat a jakým způsobem shánět prostředky, aby dílo bylo životaschopné), který by podporoval pastorační v diecézi.

Petra Pletánková, DCM České Budějovice

1. Diecézní centrum mládeže ve spolupráci s mládeží letos poprvé pořádalo tábor pro děti Hlubina na Hosině. Téma bylo inspirováno knihou „Letopisy Narnie“ – „Plavba Jitřního Poutníka“. Děti a mládež přijely z celé českobudějovické diecéze, aby strávily čas s Bohem a kamarády. Ráda bych vyzdvihla mládež, která se plně věnovala dětem. Ačkoliv tábor Hlubina vzniká nově, považujeme ho spolu s organizátory za velice

přínosný pro děti i vedoucí, kteří připravili dětem nezapomenutelné prázdniny. Velice nás překvapilo každodenní prožívání mše svaté a večerních chval dětmi. Program byl uzpůsoben věku a schopnostem dětí. Bylo nádherné vidět radost, se kterou děti chodily na mši svatou a na chvály, které probíhaly v doprovodu otce Tomase van Zavrela. Enter camp je akce, která je pro mnoho mladých českobudějovické diecéze znovunastartování duchovní cesty. Mládež má příležitost prohlubovat týden svůj vztah s Bohem v doprovodu kněží a přátel. Je to akce, na kterou se každoročně těší mnoho mladých. Letos nám situace nedovolila pořídat akci tradiční formou, ale i přesto Enter Camp proběhl v jiné podobě. Mladí přijížděli do kostela Sv. Rodiny v Českých Budějovicích. Během večerního programu probíhaly katecheze, kmeny (diskuzní skupinky) a chvály. I přes ztížené podmínky organizace byl Enter Camp povzbuzením na cestě s Bohem pro všechny zúčastněné.

2. V rámci činnosti Diecézního centra mládeže vnímáme, že se akcí účastní mládež z celé českobudějovické diecéze. Největší zájem mládeže je o Večery mladých, Restart, Diecézní setkání mládeže, Silvestr, ale i duchovní obnovu a In vikend pro holky. Máme radost z každého mladého, který na akci přijede. Mnohdy k nám jezdí lidi, kteří ve své farnosti nemají vrstevníky. Právě pro ně jsou naše činnost a společenství nejvíce důležité, a to vnímáme v pastoraci jako prioritu.

Veronika Sukdolová, DCM Plzeň

1. Toto léto jsme se u nás soustředili především na dvě letní akce: Quest a Creative. Quest je tábor pořádaný v naší diecézi, určený mladým ve věku 12–15 let. Proběhl v termínu 19. – 25. července v Nečtinech. Tématem tábora bylo společenství a výzva „být křesťanem v dnešním světě“. Náplní programu byly přednášky, modlitby a chvály, tvůrčí workshopy (zdravoták, plstění, slackline, lukostřelba, deskohraní ad.), týmové hry a bojovky, sdílení v teamech. Bohužel se akce letos zúčastnilo pouze 18 účastníků, přestože kapacita by mohla být větší. Jelikož se ale podařilo vytvořit během týdne opravdu krásné a hluboké společenství nejen mezi účastníky, nýbrž i společně s týmem vedoucích a mladí navíc odjížděli s pocitem, že tábor pro ně měl smysl a přinesl jim mnoho dobrého, jsme rádi, že mohl proběhnout. V termínu 14. – 16. srpna proběhl na statku v Přířovicích u Přeštic druhý ročník tvůrčího minifestivalu „Creative“. Určený byl mladým ve věku 15–29 let. Akcí chceme oslavovat Boha Stvořitele a zároveň se připojovat k jeho tvůrčímu Duchu využíváním vlastních talentů a hříven – především v rámci nabízených workshopů. Letos se účastníci mohli zapojit do workshopu hudebního, swingového či se realizovat při tvorbě vlastní knihy. Creative má také doprovodný program, letos to byly např.: kapela Funky Monx nebo On Fire či divadelní inscenace Malý princ v podání Víti Marčíka jr. nebo Věřím a nenávidím Kláry Cibulové a kol. Celkem se na akci protočilo kolem 90 lidí.

Oproti loňskému prvnímu ročníku jsme byli vděční za zájem mladých lidí. Výhodou akce je, že se díky její specifčnosti máme možnost seznámit i s těmi mladými, kteří na naše akce běžně nedorazí.

2. Pastorační práce v naší plzeňské diecézi je asi trochu specifická. Co se týče čísel, máme dost malý rybníček mladých věřících, o to větší je však výzva misijní a evangelizační. Na tu nám bohužel zatím chybí kapacity, a tak není v našem centru zájmu natolik, nakolik by být mohla. Ve farnostech je často jen pár mladých lidí, kteří nemají s kým tvořit křesťanská společenství, proto naším hlavním cílem je napojovat na sebe tyto jednotlivce a vytvářet prostor (především na různorodých akcích), ve kterém by se mohla malá společenství seznamovat a propojovat. Jsme ale vděční za to, že mladí, kteří zájem o nás či takováto propojení projevují, jsou k tomu schopni přistupovat hodně autenticky a někdy i dost aktivně.

P. Vojtěch Smolka, ADCM Praha

1. Asi většina z nás si po zkušenostech z jara kladla otázku, jak proběhnou prázdniny. Zda budou nějaká omezení, co půjde a co ne, zda se budeme moci setkávat. Měli jsme proto velkou radost, že letní plánované akce se nakonec mohly uskutečnit. Zmínil bych dvě nejvýraznější, Runway camp a LIFT camp.

Letošní 6. ročník Runway campu proběhl jako ročníky předchozí na Hoře Matky Boží v Králíkách. Zúčastnilo se ho kolem 70 mladých a několik desítek dalších, převážně mladých lidí, v pří-

pravném týmu – mezi nimi i pomocný pražský biskup, řada kněží a bohoslovců. Tábor nabídl – pro mladé lidi atraktivní formou – příležitost k prohloubení vztahu s Bohem. Jeho cílem bylo, aby mladí více poznali živého milujícího Boha a vědomě odpověděli na jeho pozvání. Témata dní sledovala křesťanské kérygma. Po programové stránce byly klíčovými body každého dne dopolední přednáška otevírající dané téma, dopolední skupinky, v kterých účastníci nad daným tématem mohli přemýšlet, a větší večerní modlitba, která představovala vrchol každého dne a prostor pro Boží jednání. Přestože jsme kvůli střevní viróze ukončili Runway camp o den dříve, jsem si jist, že celý camp byl pro mladé a pro jejich život s Bohem velkým povzbuzením.

V rámci dvouletého kurzu LIFT pro téměř 50 mladých lidí se o prázdninách uskutečnil LIFT camp. Zvolili jsme

nové místo, bývalý františkánský klášter v Zásmukách, který se velmi dobře osvědčil. Tematicky jsme na campu završili první ročník kurzu, ve kterém byl kladen důraz na sebepoznání a poznání vlastní víry, a vykročili do ročníku druhého s perspektivou dalšího růstu a služby, nejen ve společenství církve. S ohledem na vynechané jarní víkendy jsme uzpůsobili program campu tak, abychom nepřišli o klíčová témata. Kromě přednášek s pozvanými hosty, skupinek a pochopitelně každodenního slavení eucharistie a ranních i večerních modliteb jsme zařadili do programu teambuildingové odpoledne, výlet a cestu v tichu s připraveným rozjímáním a společenský večer. Jak vícekrát od účastníků při svědectvích zaznělo, camp byl pro účastníky kurzu velkým povzbuzením. Nejen za sebe, ale i za celý přípravný tým mohu říci, že se LIFT camp velmi vydařil a předčil všechna naše očekávání.

JAK DNES ŽIJÍ DĚTI A DOSPÍVAJÍCÍ A S JAKÝMI OBTÍŽEMI SE POTÝKAJÍ

Mgr. Hana Imlaufová, Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna, Praha

Přináším postřehy ze své poradenské praxe. Pracuji v Křesťanské pedagogicko-psychologické poradně v Praze jako speciální pedagog, psychoterapeut a manželský a rodinný poradce. Na konzultaci či terapeutická setkání přicházejí nejčastěji rodiče se svými dětmi či dospívajícími. Někdy přicházejí rodiče bez dětí. Někdy se objednají na setkání v poradně sami dospívající či „čerstvě dospělí“ (i když do 18 let musí dítě objednávat jeho zákonný zástupce), protože jsme se již někdy v předchozím období setkali a má ke mně důvěru. V následujícím textu se pokusím sepsat to, co z mé poradenské zkušenosti děti a mládež nejvíce trápí a s jakými obtížemi se potýkají.

1. Největší bolestí dětí a dospívajících je nesoulad ve vztahu jejich rodičů, jejich manželské konflikty, hádky a nedorozumění. Děti někdy prožívají pocity viny, že ony mohou za to, že rodiče mají neshody. To může pramenit z toho, že jedním ze čtyř hlavních konfliktních témat mezi manželi je výchova dětí. Dospívající přicházejí velmi často s otázkami, co by mohli udělat pro to, aby se rodiče nehádali, jestli oni mohou nějak zlepšit jejich vztah.
2. Pokud se rodiče dětí rozešli či rozvedli, trpí děti velmi často především neochotou rodičů komunikovat. Rodiče si

totiž myslí, že rozvodem problémy pomínou, což je omyl. Otcem a matkou zůstávají nadále a ohledně výchovy dětí a všech aktivit, které děti mají, se musí rodiče i nadále umět domlouvat a vyjednávat. Pokud rodiče nejsou ochotni mezi sebou komunikovat, využívají dítě jako „posla“ s informacemi pro druhého rodiče. Děti a dospívající prožívají další zátěžové situace ve chvílích, kdy si někdo z rodičů najde nového partnera a vyžaduje po dětech, aby si ho hned oblíbily a navázaly s ním vřelý vztah.

3. V naší populaci přibývá dětí, které jsou vychovávány bez hranic. Mimo jiné tyto děti nemají rozvinuty vlastnosti vůle a neumí se cítit do potřeb druhých. Mají nízkou hladinu frustrační tolerance – jednoduše řečeno – vnitřní sílu něco vydržet (co nechceš dělat, tak nedělej; co tě nebaví, nemusíš dělat apod.). Rodiče vedou děti tímto způsobem již od útlého věku, prvním velkým konfliktním zlomem je nástup dítěte do mateřské školy. Učitelky si na dítě oprávněně stěžují – dítě totiž neposluchá, nereaguje na pokyny; když není po jeho, reaguje agresí. Dětský kolektiv pak tyto děti odmítá při hrách, ve kterých dítě nedokáže respektovat pravidla a nesnese prohru. Ve školním věku pak rodiče začínají být bezradní, dítě je to-

tiž neposlouchá, nerespektuje autority, není vytrvalé a nedokáže překonávat obtíže vůlí. Zajímavým, i když smutným postřehem z mé praxe je postupně se rozpadající partnerský vztah rodičů, na jehož počátku je příliš benevolentní jeden z rodičů oproti druhému, který je ve výchově tvrdý. Dochází pak k prohlubujícím se rozporům – jakési polarizaci. Čím více je jeden z rodičů měkký a nedůsledný, tím více druhý rodič začíná být na dítě tvrdý a přísný. Tento stav je nejen destruktivní pro osobnostní vývoj dítěte, ale též pro partnerský vztah rodičů. Jako první vymizí z jejich vztahu vzájemná úcta.

4. Další obtíž – vyrovnat se s tím, že jsem jiný než moji spolužáci. Tuto oblast vidím jako velmi důležitou také z nutnosti umět obhájit to, že dítě či dospívající je křesťan. Rodiče málo vychovávají své děti ke zdravé sebedůvěře. Díky zdravé sebedůvěře dítě lépe unese to, že je v něčem jiné, že něco nemá, že nesdílí stejný názor jako většina apod. Odlišnost se dítě musí naučit unést v mnoha oblastech. Může to být např., co dítě nemá oproti svým vrstevníkům (chytřelé telefony, značkové oblečení apod.)

Odlišnost ve výchovných hranicích – některé děti nemají od rodičů žádné hranice – např. pro používání počítače, čas strávený na sociálních sítích apod. Pokud to má dítě unést, musí se naučit rozumět postoji svých rodičů, který je pevný, a vidět jiné hodnoty, které jsou mu nabízeny.

5. Pokud mají děti svobodu v používání sociálních sítí a internetu, odkrývá se veliké nebezpečí vlivu pornografie

a násilí, které mohou zahlédnout i mimoděk. Rodiče bohužel mnohdy vůbec netuší, co jejich děti sledují.

6. Chybí pozitivní mužské a ženské morální vzory. V posledních několika letech jsem v mnoha krajských městech ČR měla možnost promlouvat k pedagogům a metodikům prevence v rámci Konference o rizikovém chování dospívajících. Ve své přednášce jsem účastníkům vždy položila otázku – jaký pozitivní morální vzor muže a ženy by představili žákům. Většina přítomných nedokázala na tuto otázku odpovědět přesto, že se dlouze rozmýšleli. Zde vidím velikou příležitost pro církev – seznamovat mladé s životními příběhy světců nejen z dávné minulosti, ale především světců či mimořádných osobností v církvi z posledního století. Autentické příběhy dětí a dospívajících vždy velmi oslovují.
7. Ve školách neexistuje předmět „Výchova ke vztahům“. Otázky, které souvisejí se vztahy, jsou velmi častým tématem dětí i dospívajících. Pracovníci Linky bezpečí se shodují na tom, že nejčastější telefonáty dětí se týkají vztahů, nikoli týrání apod. Témata související s rozvojem osobnosti člověka bývají pouze v rámci adaptačních kurzů či jiných spíše nahodilých aktivit (např. v rámci primární prevence)
8. Nedostatek zájmu rodičů o své děti. Děti jsou pak snadno „zranitelné“ a oslovitelné někým, kdo zdánlivě vypadá, že se o ně zajímá. A vytvoří si s nimi jakýsi – mnohdy patologický druh blízkosti.

(To je mimochodem dle mého soudu

jedna z příčin sexuálního či jiného zneužívání v církvi i mimo ni. Velmi drsně na tuto dětskou zranitelnost poukazuje film V síti.)

9. V poradně přibývá dětí a dospívajících s různými druhy psychosomatických

onemocnění. Ke svému překvapení se někdy dozvídám, že dítě je v péči několika lékařů – specialistů. Děti i dospívající mají málo pohybu na zdravém vzduchu a nedostatek fyzických aktivit. Na to s velkým alarmem poukazují dorostoví lékaři.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Desatero přikázání

Knížka nabízí školákům návod, jak dobře porozumět Desateru. Přikázání jsou formulována současným jazykem, aby je děti správně pochopily. V jednotlivých kapitolách se vychází jednak z praktických příkladů ze života dětí, jednak z evangelních úryvků, které objasňují, jak na Desatero nahlízel Ježíš.

Tato publikace se jistě stane užitečnou četbou pro samotné školáky a inspirací pro rodiče, vychovatele, učitele náboženství i katechety.
brož., 64 s., barevné ilustrace, 145 Kč

Sophie Laurent

Na život a na smrt

Život Šimona a Karla se změní v den, kdy jsou tito dva kamarádi rozdělení gestapem. Karel, mladý katolík, je poslán do vyhlazovacího tábora Auschwitz, kde potkává Maxmiliána Kolbeho, a Šimon, žid, zůstává osamocený, sžíraný pocity viny. Co se s nimi stane? Co jim život přinese? Jak se vyrovnají s tíživým a bolestným tajemstvím? Potkají se ještě někdy?

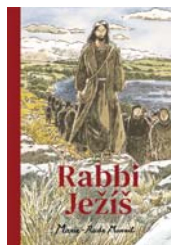

Tyto dva životy a jejich podivuhodný osud přenesou čtenáře do víru poválečných let, boje o přežití a skutečné síly odpuštění.
brož., 296 s., 329 Kč

Marie-Aude Murail
Rabbi Ježíš

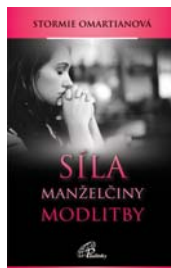
Knihka je určena hlavně dětem školního věku, avšak s chutí se do ní začnou i dospělí, kteří Ježíšův příběh dávno znají. Klíčové postavy evangelia nám doslova ožijí před očima. Jde o románové zpracování, které si neklade za cíl doslovnou věrnost textům Bible, ale má tu přednost, že čtenáře „chytí za srdce“.

váz., 144 s., 229 Kč

Stormie Omartianová
Síla manželčiny modlitby

Žít v dnešní době v úžasném manželství se jeví mnohé z žen jako nedostižná vize. Jak málo v takové věci věří v sílu modlitby a Boží moc. Autorka zkoušela řešit své problémy v manželství různými metodami – hádáním se, uprošováním, ignorováním, vyhýbáním se, konfrontací,

dohadováním se a také populární „tichou domácností“. Trvalo jí, než si uvědomila, že je třeba začít s modlitbou.

Nechme se tedy my, manželky někdy zoufalé, jindy trpící, ale i ty šťastné, které by rády „jen“ podpořily modlitbou svého manžela, oslovit autentickou výpovědí autorky plnou reálného vidění věci i vlastních zkušeností s modlitbou, která může proměnit vás, vašeho manžela i celé manželství.

*brož., 216 s., 235 Kč
2. vydání*

Evangelium na každý den 2021

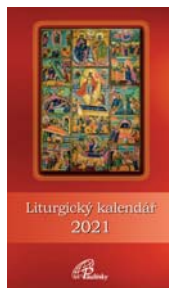
Knížka kapesního formátu je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímání na rok 2021 připravil známý biblista P. Angelo Scarno. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne.

brož., 487 s., 109 Kč

Liturgický kalendář na rok 2021

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či vašich Biblí. Každá stránka obsahuje jeden týden. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období.

brož., 64 s., 55 Kč

Kapesní diář na rok 2021 s liturgickým kalendářem

Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne.

brož., 144 s., 95 Kč

Velký diář na rok 2021 s liturgickým kalendářem

Diář formátu A5 v pevné vazbě s obálkou modré či zelené barvy se zlatou ražbou. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na den. Na začátku každého měsíce jsou uvedeny úmysly Apoštolátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor na poznámky, přehledný měsíční kalendář na roky 2021 a 2022 a další praktické informace. Do každého dne Vás uvede citát, který byl vybrán z knih vydaných v našem nakladatelství.

váz., 392 s., 200 Kč

XXXIV. světový den mládeže
Jsem služebnice Páně: ať se mi stane
podle Tvého slova. Lk 1,38

Vydává
Sekce pro mládež ČBK
a Asociace křesťanských spolků, z.s.

Thákurova 3
160 00 Praha 6